

R O M Â N I A
C. DE APEL P.
SECȚIA I CIVILĂ
Î N C H E I E R E

Ședința publică din XXXXXX

Completul compus din:

Președinte: F C, judecător

Judecător LI

Grefier MS

S-au luat în examinare pentru soluționare apelurile formulate de pârâți AA, BB, CC, împotriva sentinței civile nr.XXX din XXXXX pronunțată de T.V. în dosarul nr. XXXXX, intimați fiind reclamanții DD, EE, FF, GG, HH,II, JJ, KK, LL, MM, NN, OO și PP, cu domiciliul procesual ales la CC și pârâțul RR, cu sediul în cu citarea SS, cu sediul în XXXXXXXX.

La apelul nominal făcut în ședința publică, a răspuns consilier juridic ȘȘ pentru apelantul-pârât AA, în baza delegației depusă la dosar, lipsind apelanții-pârâți BB, CC, intimații-reclamanți și intimatul-pârâta.

Procedura este legal îndeplinită

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că prin serviciul registratură al instanței apelantul-pârât AA și intimații-reclamanți au depus la dosar puncte de vedere referitor la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la dezlegarea problemei de drept privind aplicarea prevederilor art.2 din Legea nr.285/2010.

Curtea pune în discuție admisibilitatea sesizării ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a prevederilor art.2 din Legea nr.285/2010, în raport de dispozițiile art.7 din Legea-cadru nr.284/2010, de cele ale art.4 alin.2 din Legea nr.285/2010, art.4 alin.2 din Legea nr.283/2011, art.2 din O.U.G. nr.84/2012, art.1 din O.U.G. nr.103/2013 și de cele ale art.6 alin.1 și 3 din Legea nr.285/2010.

Reprezentantul apelantului-pârât AA arată că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrucât nu sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile prevăzute de art.519 Cod procedură civilă. Astfel, în ceea ce privește a treia condiție, consideră că o eventuală sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție ar transforma această instanță de judecată în autoritate legiuitoare. Pe de altă parte, apreciază că nu este îndeplinită nici condiția referitoare la caracterul de noutate, în sensul că norma juridică a intrat în vigoare cu mai mult timp în urmă, iar problema de drept a fost dedusă judecării și anterior.

În acest sens, depune la dosar decizia civilă nr.1447 din 17 decembrie 2014 pronunțată de C.de apel P. într-o cauză similară.

Curtea rămâne în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție referitor la problema de drept privind aplicarea prevederilor art.2 din Legea nr.285/2010.

C U R T E A

analizând lucrările dosarului,

I. constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art.519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art.2 din Legea nr.285/2010, în raport de dispozițiile art.7 din Legea-cadru nr.284/2010, de cele ale art.4 alin.2 din Legea nr.285/2010, art.4 alin.2 din Legea nr.283/2011, art.2 din O.U.G. nr.84/2012, art.1 din O.U.G. nr.103/2013 și de cele ale art.6 alin.1 și 3 din Legea nr.285/2010, depinde soluționarea pe fond a cauzei.
2. problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre;
3. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 10 martie 2015.

II. Pe rolul prezentei instanțe se află, în calea de atac a apelului, acțiunea formulată de reclamanții DD, EE, FF, GG, HH, II, JJ, KK, LL, MM, NN, OO și PP, împotriva pârâților AA, BB, CC și împotriva chematului în garanție RR, cu citarea SS.

Prin acțiunea ce face obiectul prezentului dosar reclamanții au solicitat:

1. Stabilirea cuantumului indemnizației brute lunare și a sporurilor pentru risc și confidențialitate și pentru condiții deosebite de muncă convenite la nivel cu cele ale celorlalți procurori cu grad de parchet de pe lângă judecătorie, respectiv tribunal, având aceeași vechime în funcția de magistrat:

- 3-5 ani - EE și HH;
- 5-10 ani - MM, FF, DD și LL;
- 0-3 ani vechime în funcția de magistrat - II și NN;
- 15-20 ani - KK;
- peste 20 ani - GG, JJ, OO și PP, vechime dobândită de reclamanți ulterior datei de 31.12.2010.

2. Obligarea pârâților să plătească reclamanților, începând cu datele de: 1.06.2012 - FF, 1.08.2011 - EE, 1.11.2011 - DD, 1.01.2012 - GG, 1.07.2012 - HH, 1.08.2012 - II, 1.10.2012 - JJ, 1.10.2012 - KK, 1.11.2012 - LL, 1.11.2012 - MM, 1.11.2012 - NN, 1.01.2013 - OO și 1.03.2013 - PP și în continuare, diferența dintre indemnizația brută lunară a reclamanților din prezent și indemnizația celorlalți procurori cu grad de parchet de pe lângă judecătorie, respectiv tribunal, având aceeași vechime în funcția de magistrat, sume actualizate cu indicele de inflație de la data plății efective.

3. Obligarea pârâților să plătească reclamanților, începând cu datele de mai sus și în continuare, diferența dintre indemnizația brută lunară din prezent și indemnizația celorlalți procurori cu grad de parchet de pe lângă judecătorie, respectiv tribunal, având aceeași vechime în muncă:

- 15-20 ani pentru - FF, MM, KK;
- 10-15 ani pentru - EE, II;
- 5-10 ani pentru - DD, LL;
- 3-5 ani pentru - NN;
- peste 25 ani - PP, OO, JJ, GG, vechime dobândită de colegii reclamanților anterior datei de 31.12.2010, sumele actualizate cu indicele de inflație de la data plății efective.

4. Obligarea pârâților să le plătească de la datele la care fiecare dintre reclamanți a trecut în tranșele suplimentare de vechime în funcție și respectiv în muncă,

și în continuare, diferența dintre cuantumul sporurilor pentru risc și confidențialitate și pentru condiții deosebite de muncă primite în prezent și cuantumul celor două sporuri, raportat la valoarea stabilită a indemnizației brute lunare de la punctul 1 din acțiune, sume actualizate cu indicele de inflație de la data plății efective.

5. Chematul în garanție **RR**, să fie obligat să aloce sumele necesare plății drepturilor salariale stabilite.

Reclamanții au arătat că procurorii cu aceeași funcție și vechime dobândite până la data de 31.12.2010, deci anterior intrării în vigoare a Legii nr.285/2010, au o indemnizație de încadrare brută mai mare și un cuantum mai mare al sporurilor.

În acest fel, susțin reclamanții, s-a realizat o discriminare între reclamanți și alți procurori având aceeași vechime.

Pe de altă parte, reclamanții au invocat aplicarea greșită a actelor normative succesive edictate în materiei de salarizare, respectiv Legea nr.330/2009, O.U.G. nr.1/2010, Legea nr.284/2010, Legea nr.285/2010 și Legea nr.283/2011.

Astfel, art.2 din Legea nr.285/2010 prevede că în anul 2011 pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat, în timp ce art.6 din Legea nr.285/2010 prevede că avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă se face prin încadrarea în clasele de salarizare corespunzătoare vechimii în muncă dobândite, prevăzute la art.11 alin.3 din legea-cadru, personalul beneficiind de o majorare a salariului de bază avut, corespunzător numărului de clase de salarizare succesive suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art.10 alin.5 din legea-cadru, fără acordarea salariului corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent noii clase de salarizare. Art.6 din Legea nr.285/2010 a fost reluat ulterior în aceeași formă și de Legea nr.283/2011, act normativ aplicabil în anul 2012.

În raport de toate aceste acte normative, susțin reclamanții, în momentul în care au trecut (după data de 1 ianuarie 2011), spre exemplu, la o vechime în muncă cuprinsă între 10 și 15 ani, nu li s-a acordat creșterea de 5% acordată unui procuror care în anul 2010 trecuse în această tranșă de vechime, ci numai o creștere de 2,5%.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Pârâții **BB** și **CC** nu au formulat un punct de vedere asupra acestei chestiuni.

2. reclamanții au apreciat, prin cererea formulată la 9.03.2015, că este oportună sesizarea Î.C.C.J. pentru dezlegarea problemei de drept privind aplicarea art.2 din Legea nr.285/2010, în condițiile în care modalitatea de interpretare a acestei dispoziții legale, raportată la prevederile invocate, a fost cauza ce a condus la crearea discriminării pretinse prin acțiune.

3. **AA** a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile instituite de art.519 Cod procedură civilă, în sensul că problema interpretării art.2 din Legea nr.285/2010 nu este una recentă pe rolul instanțelor de judecată, întrucât cauze având obiect similar au fost judecate încă din anul 2011 la C.de apel B., C. de apel S., C. de apel I. și C.de apel P.. Împrejurarea că există un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care au soluționat în mod diferit această problemă, duce la concluzia că mecanismul legal de unificare a practicii este recursul în interesul legii. Pe de altă parte, nu este vorba despre o chestiune „de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei”, întrucât art.2 din Legea nr.285/2010 nu a fost aplicabil situațiilor în care s-au aflat reclamanții, care nu au fost

promovați în înțelesul art.2, ci avansați în tranșe de vechime în muncă sau în funcție conform art.6 alin.3 din Legea nr.285/2010.

Referitor la interpretarea și aplicarea art.2 din Legea nr.285/2010, acest pârât a arătat că anterior datei de 1.01.2011, conform art.5 alin.3 din O.U.G. nr.1/2010, în situația în care personalul a îndeplinit condițiile pentru trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție, s-a acordat tranșa corespunzătoare vechimii prin aplicarea procentului de 5, 10, 15, 20, 25 sau 30%, la salariul de bază din decembrie 2009.

De la 1 ianuarie 2011, însă, conform art.4 alin.3 din Legea nr.285/2010, personalul a fost reîncadrat pe clase de salarizare, pe noile funcții, gradații și grade prevăzute de legea cadru, în raport cu funcția, vechimea, gradul și treapta avute de persoana reîncadrată la 31.12.2010. Modalitatea de calcul a drepturilor salariale a fost diferită, în sensul că în art.6 alin.1 și 3 din Legea nr.285/2010 s-a prevăzut că trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție sau în muncă se concretizează prin încadrarea în clasele de salarizare corespunzătoare vechimii dobândite, pentru fiecare clasă acordându-se o majorare cu 2,5% a indemnizației de încadrare brute lunare.

Art.2 din Legea nr.285/2010 a prevăzut că pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat. Așadar, art.2 s-a aplicat în situația numirilor noi în funcție sau promovării în funcție sau treaptă sau grad profesional, or reclamanții nu se află în niciuna dintre aceste situații, ei fiind avansați în tranșe de vechime în funcție.

4. Pârâtul RR a considerat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrucât sporurile solicitate de reclamanți în acțiune au fost incluse, conform art.9 din Legea nr.284/2010, în coeficienții de salarizare prevăzuți de noua lege numai teoretic, așa cum susțin chiar reclamanții în acțiune. Pe de altă parte, în jurisprudența sa constantă cu privire la legalitatea dispozițiilor Legii nr.284/2010 și nr.285/2010, Înalta Curte a confirmat legalitatea acestora, atâta vreme cât Curtea Constituțională nu s-a pronunțat asupra neconstituționalității lor.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. redarea normei de drept interne

Art.2 din Legea nr.285/2010 *„În anul 2011, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat”.*

2. alte norme de drept relevante

- art.7 din Legea-cadru nr.284/2010 *„Aplicarea prevederilor prezentei legi se realizează etapizat, prin modificarea succesivă, după caz, a salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare, prin legi speciale anuale de aplicare”.*

- art.4 alin.2 din Legea nr.285/2010 *„În anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare*

prevăzuți în anexele la Legea-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, denumită în continuare lege-cadru”.

- art.4 alin.2 din Legea nr.283/2011 **„În anul 2012 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare”.**

- art.2 din O.U.G. nr.84/2012 **„Prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, și al art. 1 alin. (4) și (5), art. 2, 3, art. 4 alin. (1) și (2), art. 6, 7, 9, 11, art. 12 alin. (2) și art. 13 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013”.**

- art.1 din O.U.G. nr.103/2013 **„În anul 2014, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare”.**

- art.6 alin.1 și 3 din Legea nr.285/2010 **„(1) În anul 2011, avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă se face prin încadrarea în clasele de salarizare corespunzătoare vechimii în muncă dobândite, prevăzute la art. 11 alin. (3) din legea-cadru, personalul beneficiind de o majorare a salariului de bază avut, corespunzător numărului de clase de salarizare succesive suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art. 10 alin. (5) din legea-cadru, fără acordarea salariului corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent noii clase de salarizare.(3) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și la trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție pentru personalul care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale "Justiție";(...)”.**

În raport de toate aceste dispoziții legale se impune a se lămuri dacă trebuie făcută distincție între reîncadrare și plata efectivă a drepturilor salariale.

Punctul nostru de vedere este în sensul că există această distincție, în sensul că, pe de o parte, angajatorul trebuie să procedeze la reîncadrare, ce se face potrivit legii-cadru de salarizare, dar ale cărei valori nu se aplică, iar, pe de altă parte, trebuie să facă plata efectivă a drepturilor salariale pentru personalul astfel reîncadrat la nivelul de salarizare pe care îl are în plată personalul având condiții identice de funcție și vechime, îndeplinite până la data de 31.12.2010, conform prevederilor art.2 din Legea nr.285/2010.

Contrar punctului de vedere exprimat de pârâțul AA, apreciem că în speță își găsește aplicabilitatea art.2 din Legea nr.285/2011, care, folosind sintagma „personal promovat în funcții”, are evident în vedere și „trecerea într-o altă tranșă de vechime în

funcție a personalului care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale „Justiție” (sintagmă folosită de art.6 alin.3 din Legea nr.285/2010). Trecerea judecătorilor și procurorilor într-o altă tranșă de vechime în funcție reprezintă o promovare.

3. Prezentarea jurisprudenței proprii instanței:

În cadrul C. de Apel P. s-a conturat o **opinie** în sensul că personalul trebuie reîncadrat pe funcție în noile condiții de vechime, fără însă a se efectua plata drepturilor corespunzătoare din anexele legii-cadru, existând, așadar, o distincție între reîncadrare și plata efectivă a drepturilor salariale pentru anii 2011, 2012, 2013 și 2014.

În acest sens anexăm: decizia civilă nr.121/21.01.2014 pronunțată în dosarul nr.1000/90/2013 și decizia civilă nr.1154/25.11.2014 pronunțată în dosarul nr.3665/109/2013.

O altă soluție a fost aceea de respingere a acțiunii, cu motivarea că salarizarea diferită, ulterior datei de 1.01.2010, rezultă din dispoziții legale diferite și că art.6 din Legea nr.285/2010 a fost declarat ca fiind constituțional prin decizia nr.884/2012 a Curții Constituționale. În acest sens, anexăm decizia civilă nr.1447/17.12.2014 pronunțată în dosarul nr.2365/90/2012*.

Din cele arătate mai sus rezultă caracterul neunitar al jurisprudenței până la acest moment la nivelul C. de apel P.

În numele legii, **DECIDE:**

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art.519 Cod procedură civilă, în vederea dezlegării problemei de drept privind aplicarea prevederilor art.2 din Legea nr.285/2010, potrivit cărora în anul 2011, pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, prin trecerea într-o altă tranșă de vechime în muncă/funcție, salarizarea se face la nivelul de salarizare aflat în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care personalul este încadrat.

Apreciază necesar a se lămuri dacă, în raport de prevederile art.7 din Legea-cadru nr.284/2010, ce stabilesc aplicarea etapizată a dispozițiilor sale și de cele ale art.4 alin.2 din Legea nr.285/2010, art.4 alin.2 din Legea nr.283/2011, art.2 din O.U.G. nr.84/2012, art.1 din O.U.G. nr.103/2013, care opresc aplicarea efectivă a valorii de referință și a coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare din anexele Legii-cadru nr.284/2010; respectiv dacă în raport de prevederile art.6 alin.1 și 3 din Legea nr.285/2010, care instituie, la trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție/muncă, majorarea salariului de bază/indemnizației lunare de încadrare corespunzător numărului de clase suplimentare, multiplicat cu procentul de la art.10 alin.5 din Legea-cadru nr.284/2010, dar fără acordarea salariului corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent noii clase de salarizare, se face distincție între:

- **reîncadrare**, care se face potrivit Legii-cadru de salarizare, dar ale cărei valori din anexe nu se aplică, și

- **plata efectivă a drepturilor salariale**,

iar dacă această plată este guvernată de dispozițiile art.2 din Legea nr.285/2010, în sensul că se face la nivelul de salarizare aflat în plată pentru funcțiile similare din punct de vedere al vechimii.

Dispune suspendarea judecării conform art.520 alin.2 Cod procedură civilă.

Înaintează prezenta încheiere, însoțită de următoarele hotărâri judecătorești pronunțate de C. de apel P:

- decizia civilă nr. XXX din dosarul nr. XXXXX;
- decizia civilă nr. XXX din dosarul nr. XXXXX;
- decizia civilă nr. XXX din dosarul nr. XXXX.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 10 martie 2015, la C. de apel P. – Secția I civilă.

Președinte,
F C

Judecător,
L I

Grefier,
M S

Red. L.I.
Tehnored. V.S.
23.03.2015